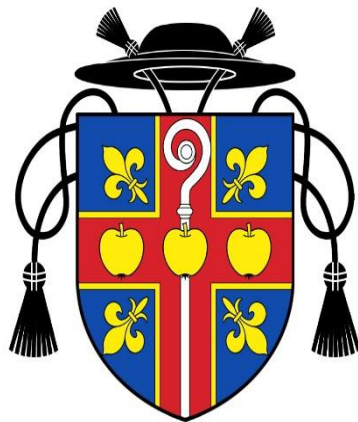

Farní list 155

Římskokatolické farnosti Nížkov

Motto:

*„Ne vždy potřebujeme radu. Někdy potřebujeme jen ruku,
které se můžeme držet, ucho, které nás bude poslouchat,
a srdce, které nám bude rozumět.“*

Tříkrálová sbírka v naší farnosti

Denní modlitba apoštolátu modlitby

Nebeský Otče, kladu před Tebe celý dnešní den a ve spojení s Tvým Synem, který ve mši svaté neustále zpřítomňuje svou oběť za záchranu světa, Ti nabízím své modlitby, práce, utrpení i radosti.

Duch svatý, který vedl Ježíše, ať je i mým průvodcem a dává mi sílu svědčit o Tvé lásce. Spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou církve, to vše přináším jako svou nepatrnou oběť zejména na úmysly Svatého otce a našich biskupů pro tento měsíc:

Únor 2024:

- **Úmysl papeže:** *Modleme se, aby nevyléčitelně nemocní i jejich rodiny měli veškerou kvalitní lékařskou péči a nezbytnou lidskou podporu.*
- **Národní úmysl:** *Modleme se, aby ti, kdo spravují majetek církve, měli dary prozíravosti, odvahy a zodpovědnosti.*
- **Farní úmysl:** *Za dobrý průběh přípravy oprav farního majetku.*

Anděl Páně...

Slovo kněze

Milí farníci,

a máme tu po roce zase únor, tentokrát o den delší. Vloni jsem na tomto místě psal o výročí začátku invaze Ruska na Ukrajinu. A o tom, že my na Západě nebo chcete-li na globálním Severu jsme čím dál více zapomínali na to, že nežijeme v ráji. Že svět, ve kterém žijeme, je dost negativně poznamenán hříchem. Že příští dny, týdny, měsíce, roky, desetiletí či staletí nemusejí být nutně lepší a lepší a ještě lepší. Ani v nejhorším snu mne ovšem nenapadlo, že do roka k válce na Ukrajině přibude válka v Gaze. Nenapadlo mne, že Vánoce 2023 budou zrovna v Betlémě mít poněkud posmutnělý tón, že tam budou scházet poutníci.

Bůh je spása

V úvodu žalmu 46 (45) čteme (v překladu Václava Renče) tyto verše *„Pán je nám útočištěm, je naší silou, projevil se nám největší pomocí v tísní. Proto nemáme strach, ať se země třese, ať se kácení hory do hlubin moře... jen když Pán nebeských zástupů zůstává s námi, když Bůh Jakubův je naším ochranným hradem.“* V podobném duchu žalm pokračuje dále. Žalmistova slova o Pánu, který zůstává s námi, nám připomínají slova proroka Izajáše: *„Hle, panna počne a porodí syna a dá mu jméno Emanuel (to je „Bůh s námi“)*“ (Iz 7,14). Na tato prorokova slova pak odkazuje evangelista Matouš, když píše o narození Pána Ježíše (Mt 1,23).

Ano, Bůh chce být s námi, chce a může nás podržet v nejrůznějších bouřích, které se mohou objevit. V tom pro nás spočívá veliká útěcha. Zároveň ale my sami musíme, samozřejmě s pomocí Boží, usilovat s pokorou o dobro. Především bychom se měli zaměřit více na polepšení vlastní než na to, jak donutit k polepšení druhé.

Uprostřed ne právě lehké doby (ale byla vůbec někdy nějaká lehká doba?) hřeje mé farářské srdíčko to, že při psaní tohoto úvodníku mám ve svém diáři na leden a únor naplánovány křty dohromady pěti dětí.

Půst a jak se k němu postavit

Už 14. února nám začne postní doba. Naivně jsem si myslel, že díky brzkému termínu Velikonoc letos nebudu muset řešit otázku, jak uchovat kočky do Květné neděle. Omyl, pár dnů po Novém roce mi někdo říkal, že kočky už začínají kvést... Na druhou stranu nám to také může připomenout, že postní doba je dobou přípravy na Velikonoce. V tom tkví její smysl: má nám pomoci, abychom uznali svoji hříšnost a zároveň se více otevřeli Božímu milosrdenství.

Ke kajícím skutkům patří modlitba, půst a almužna. Půst nám má pomáhat, abychom se stávali bližšími Bohu, k čemuž neodmyslitelně patří i to, že bychom se měli stávat milosrdnějšími k lidem. Láska k Bohu a láska k lidem jsou jako dvě strany jedné mince. V této souvislosti bych

se chtěl omluvit všem, ke kterým jsem se v minulém roce v různých situacích nezachoval právě nejlépe a poprosit je za odpuštění.

Pamatujme na ty nejzranitelnější

A tak se přímo nabízí otázka: můžeme něco z těch kajících skutků zaměřit směrem třeba právě k dětem? A k dnešní mladé generaci vůbec? Jak tím, co děláme či neděláme, ovlivňujeme budoucnost dnešní mladé generace? Co jsme předali těm pěti-, deseti-, patnácti-, dvacetiletým? Jistě bychom se za ně měli modlit, a to je zcela klíčové. Ale zdaleka to není vše. V čem jsme dětem a mladým dobrým příkladem? A nemohl by součástí našeho postu být nějaký sebezápor v tom smyslu, že se v něčem pokusíme zapřít a nedávat jim špatný příklad?

Nepropadáme (nadměrnému) konzumu?

Papež František nedávno v jedné ze svých promluv zmínil, že postupem doby se v bohatších částí světa čím dál víc prosazuje trend uvažovat a mluvit o jejich obyvatelích jako o spotřebitelích. Právě půst pro nás může představovat podnět, abychom si položili otázku. Co to znamená být člověk? Nakolik jsem pouze spotřebitel a nakolik má můj život hlubší či širší rozměr?

Pokud člověk hledá své štěstí v tom, kolik věcí spotřebuje či zkonzumuje, jakou ještě luxusní vymoženost si pořídí, bude jeho štěstí a radost vždycky jen chvílková. Protože věcmi se touhy našeho srdce nenasytí. Touhy našeho srdce nasytí pouze to, když jsme milováni a tu ze všech největší lásku nám může dát jedině Bůh. Jak říká svatý Augustin: „*Nepokojné je naše srdce, dokud nespočine v Tobě, Bože.*“ Francouzský filozof (a fyzik) Blaise Pascal užil trochu jiná slova: „V každém člověku je propast, kterou může naplnit jen Bůh.“

Laudate Deum

Někteří jste asi zaregistrovali, že papež František vydal 4. října 2023 apoštolskou exhortaci Laudate Deum. Tato exhortace je papežovou reakcí na stále se zhoršující klimatickou krizi. Jak o den později, 5. října,

konstatoval na tiskové konferenci k této exhortaci Giorgio Leonardo Parisi, nositel Nobelovy ceny za fyziku za rok 2021, „*Laudate Deum napsáno jazykem jasným, prostým, čitelným pro všechny. Jakkoli se je totiž snažíme skrývat a relativizovat, jsou známky klimatických změn stále zřetelnější.*

Problém s popíráním, vysvětlil, spočívá v tom, že mnoho lidí, zejména politiků, se snaží skrýt tyto jevy, jež jsou všem na očích.

Dalším zásadním bodem papežova textu, upozornil Parisi, je potřeba skoncovat s tím, aby byla environmentální problematika zesměšňována kvůli ekonomickým zájmům. Naopak je třeba přiznat, že se jedná o lidský a sociální problém na všech úrovních. Jak dodal, věda na tyto dopady upozorňuje již desítky let, ale nic se s tím nedělá. Papež v této souvislosti zdůraznil, že je třeba jednat, protože jde o obrovský problém, který vyžaduje rozhodné kroky“ (citováno podle webu Vatican News).

Papež nás v této souvislosti vyzývá ke skromnosti. Jediná naprosto čistá energie je ta ušetřená: nevyrobená a nespotřebovaná. I takzvané obnovitelné zdroje energie (v našich podmínkách vodní, solární, větrná) mají nějaké, byť menší, negativní dopady na životní prostředí. A to znamená i na ty generace, které přijdou po nás. Opakované výzvy papeže Františka k tomu, abychom především my na bohatém Severu žili skromněji, nejsou jen nějakým řečnickým cvičením. Můžeme je brát jako apel na naše svědomí. Jako výzvu žít tak, abychom jednou nemuseli uhýbat před vyčítavými pohledy dětí, které se právě rodí a které jejich rodiče dnes přinášejí ke křtu. Začne nám püst, a tak si na závěr dovolím položit otázku, kterou opravdu myslím v plném, neoslabeném smyslu: Neobětujeme modle konzumu budoucnost dnešních dětí?

Poděkování za pomoc potřebným ze začátku ledna

V Tříkrálové sbírce se v naší farnosti dalo dohromady celkem deset skupinek koledníků, ochotných sbírce věnovat něco ze svého času. A dala by se dohromady i jedenáctá (byla by to třetí sirákovská, což je na obec této velikosti úctyhodný zájem), jenom už jsem pro ně neměl

pokladničku k zapečetění. To jsem skutečně podcenil. Vybraná částka byla jen o pár tisíc menší než v loňském rekordním roce, takže i letošní výsledek můžeme označit jako výborný. Všem koledníkům i dárcům bych tu chtěl ještě jednou poděkovat za jejich bohuľibé jednání.

Většina z vás už si asi výsledky sbírky přečetla na webu naší farnosti. Přesto si je zde dovolím zopakovat.

Datum konání:	6.ledna 2024
Obec (část)	Výnos
Buková	14600
Poděšín	20415
Nížkov (bez Bukové a Špinova)	51809
Nížkov (s osadami)	68779
Rosička	3110
Špinov	2370
Sirákov	20075
celkem	112379

Přeji všem pokojný a inspirativní začátek doby postní

P. Zdeněk Sedlák

Akce, události, nabídky, upozornění

- *Kurzivou uvádíme výběr ze zajímavých akcí, které neporádá farnost.*

ÚNOR

- ⇒ 1. 2. (1. čtvrtek) – od 17:00 adorace za nová kněžská a řeholní povolání
- ⇒ 2. 2. (pátek) – svátek Uvedení Páně do Chrámu – při mši sv. žehnání svící; dopoledne pastorec nemocných v Nížkově; v 18:30 hod. na faře setkání pastorační rady a ekonomické rady farnosti
- ⇒ 3. 2. (sobota) – po mši sv. svatoblažské požehnání

- ⇒ 3. 2. (sobota) – setkání dětí na faře od 14 hod.
- ⇒ 3. 2. (sobota) – setkání mládeže na faře od 18 hod.
- ⇒ 5. 2. (pondělí) - 9. 2. (pátek dopoledne) - farář na exerciciích (duchovních cvičeních)
- ⇒ 11. 2. (neděle) – Světový den nemocných
- ⇒ 14. 2. – Popeleční středa – začátek postní doby
- ⇒ 15. 2. (mimořádně až 3. čtvrtek!!!) – pastorence nemocných v Bukové
- ⇒ 16. 2. (mimořádně až 3. pátek!!!) – pastorence nemocných v Sirákově a Poděšíně
- ⇒ 17. 2. (sobota) – *oblastní setkání Katolické charismatické obnovy v Novém Adalbertinu v Hradci Králové (od 9 hodin); více na www.spolecenstvi-echad.cz*
- ⇒ 22. 2. (čtvrtek) – povídání o víře (katecheze pro dospělé)
- ⇒ 23. 2. (pátek večer) -25. 2. (neděle) – *postní duchovní obnova VIR pro mladé muže, kteří rozlišují své povolání; v olomouckém semináři; více na www.knezskyseminar.cz/nase-akce/vir-via*
- ⇒ 25. 2. (neděle) – *sbírka na Svatopetrský halář*

➤ **Výhled do dalších měsíců**

- ⇒ 16. 3. (sobota) – odpoledne na faře postní duchovní obnova, vedená R.D. Markem Husákem, žďárským děkanem
- ⇒ 19. 3. (úterý) – slavnost svatého Josefa, snoubence Panny Marie
- ⇒ 23. 3. (sobota) – *Diecézní setkání mládeže*
- ⇒ 24. 3. (neděle) – Květná neděle
- ⇒ 28. 3. – Zelený čtvrtek
- ⇒ 29. 3. – Velký pátek
- ⇒ 31. 3. – Neděle Zmrtvýchvstání Páně
- ⇒ 6. 4. (sobota) – *setkání pro bezdětné manžele; Čihošť, kostel Nanebevzetí Panny Marie, provází Jan Linhart, více a přihlašování na www.osirelymrodicum.cz*

❖ **Úklid fary:** 10. 2. Bruknerová Drahoslava

Změny vyhrazeny

Okénko (nejen) pro princezny

Moje Princezno, ... PŘÍJÍMEJ DRUHÉ

Má jedinečná Princezno, jsi jediná svého druhu. Způsob Tvého myšlení a schopnosti, které máš, jsou dar ode mě. Neobdaroval jsem Tě ale proto, aby ses porovnávala s druhými nebo je naopak odsuzovala. Nikdo není jako Ty!

Chci, aby ses rozhlédla kolem sebe a viděla jsi, že jsem obarvil svět nejrůznějšími lidmi. Sláva mého stvoření je vidět na detailech a odlišnostech. Krása vztahů spočívá v tom, když se v mém souladu sejdou různá obdarování a povahy. Tvým záměrem není přetvářet druhé, aby byli jako Ty, ale pomáhat jim objevovat jejich vlastní obdarování tím, že je budeš přijímat tak jako já Tebe. Pamatuj, moje krásná Princezno, že jsem Tě obdaril nadáním dotýkat se druhých – ne je ničit.

S láskou

Tvůj Král a největší dar

Milostné dopisy od Tvého Krále Milované Princezně - S. R. Shepherd

Okénko (nejen) pro mládež

Most

Žáci diskutovali o tom, co je třeba, aby se dala překlenout vzdálenost mezi dvěma lidmi.

„Lidé se sblíží, když spolu sedí za stolem, jedí a pijí,“ prohlásil jeden z nich.

„Když si spolu zazpívají,“ navrhl druhý žák.

„Pomáhá také přátelské gesto,“ řekl třetí.

„Jde to mnohem snáz,“ poznamenal mistr. „Stačí jeden úsměv.“

Radostné srdce hojí rány, kdežto ubitý duch vysušuje kosti.

(Přísloví 17:22)

Nikdy nevíte, kolik dobrého může zmocit jeden prostý úsměv.

(Matka Tereza)

(N. Lechleitner: Úsměvy pro duši)

Pravá láska se neobejde bez zklamání, neshod a sebezapření

Čím jsou si partneři bližší, tím hůř se jim někdy komunikuje a tím víc nedorozumění jim hrozí. Pochopit toho druhého je někdy velmi namáhavé. Přátelit se s člověkem, jehož vidáme jen občas, není nic těžkého. Avšak čím jsou si dva lidé blíže, tím více vzájemných konfliktů musejí řešit. Okolo velkých životních rozhodnutí propukají hádky jen zřídkakdy, hlavním zdrojem konfliktů jsou především odlišné zvyklosti každého z nás. Má se zubní pasta zavírat, nebo ne? Jak se správně uklízejí poličky ve skříní? Já stlát umím, ale ty ne ... To nádobí v myčce se musí přerovnat! To se zas budeme celý večer dívat na televizi? Ve výčtu by bylo možné ještě dlouho pokračovat.

Před milovaným člověkem si žádné masky nenasazujeme a všechny obtíže a nedorozumění, které s sebou vztah přináší, nás bolí tím víc, čím jsme si bližší. Láska nám všechny překážky z cesty neodstraní. I když se hluboce milujeme, neznamená to, že v našem vztahu nenastanou žádné těžkosti. Prožijeme chvíle velkého štěstí, ale i chvíle, kdy šťastní rozhodně nebudeme. Pocit velké vzájemné blízkosti vystřídá čas od času nepochopení.

Benedikt XVI. ve své encyklice o lásce správně říká, že dobré víno vznikne jedině tehdy, když jsou hrozny vystaveny slunci i dešti. Déšť je pro révu stejně důležitý jako sluneční světlo a teplo. Pro lásku platí totéž. Možná sníme „o ráji, v němž není žádná poušť a žádné spory, o ráji, v němž se nemusíme ničeho zříkat, nic překonávat, o nic usilovat. Chceme mít ráj tady a teď.“ Zároveň ale dobře víme, že vzdor našim snům manželský život není žádná procházka růžovým sadem. Milovat znamená stále na sobě pracovat.

Odpoutat pozornost od sebe a soustředit ji na svého partnera, to nám rozhodně není dáno „od přírody“. Ohleduplnosti a pochopení se v lásce musíme teprve učit. Přetvářet životní těžkosti láskou a přijmout toho druhého se vším, co k němu patří, aniž ho budeme předělávat podle svých představ, nic z toho nám není vlastní.

Pravá láska se neobejde bez zklamání, neshod a sebezapření.

Do lásky se promítá celá naše osobnost: naše minulost, naše rodinná historie, naše traumata. Láska všechny překážky nepřekoná a všechny rány nevyléčí. O odříkání se dnes v souvislosti s láskou téměř nikdy nemluví. Přesto je třeba stále znovu opakovat, že bez zklamání, neshod a sebezapření se pravá láska neobejde. Tvrdit opak by znamenalo popírat realitu.

Víra v Boha obtíže z našich životů neodstraňuje, ale dává nám sílu.

Věřící lidé si někdy myslí, že budou uchráněni všech těžkostí, které se v manželství prožívají. Nezapomínejme však na slavnou větu svatého Pavla: „Láska se projeví ve slabosti.“ Víra v Boha a v Boží působení v našem životě je samozřejmě velmi důležitá, avšak Boží láska lidskou přirozenost neruší a obtíže z našich životů neodstraňuje. Bůh není žádné povinné ručení, které podepisujeme, abychom se chránili před nepříznivými dopady životních karambolů. Bůh je zde a provází nás po cestě lásky, tak jako provázel učedníky do Emauz. Bůh je uprostřed našich těžkostí i uprostřed nedorozumění a zklamání, která prožíváme. Učí nás prožívat je s láskou. Právě o to bychom ho měli často prosit.

*Z knihy Élisabeth Contentová a kol., Zádrhele lásky,
zdroj: www.vira.cz, vybrala: Jana Vosmeková*

Inspirace ke svatosti

Svatá Josefina Bakhita

- sudánka z muslimské rodiny

Kdy žila: 1869-1947

Liturgický svátek: 8. 2.

Stupeň slavení: připomínka

Patron: patronka katolické církve v Sudánu

V muslimské rodině kdesi v africkém Súdánu se narodila holčička. Už jako malé dítě pracovala na poli s ostatními, trhala plevel mezi

úrodou. Jednoho dne však byla z pole unesena a prodána do otroctví. Otrokáři jí dali jméno Bakhita, šťastná.

Ještě mnohokrát byla Bakhita prodána, než se dostala k italskému konzulovi, Kalistu Legnanimu. Ten s ní jako první zacházel pěkně, nechoval se k ní ani jako ke zvířeti, ani jako ke zboží. Vzal ji s sebou do Itálie, když se na starý kontinent vracel po vypuknutí nepokojů v Súdánu. V Itálii se rozloučili, Legnani Bakhitu přenechal svému příteli Micheliemu.

Michelie měl novorozenou dceru a potřeboval někoho, kdo by se o ni staral, potřeboval chůvu. Opatrovatelkou se malé holčičce Micheliové stala Bakhita. Když rodina Michelieova odcestovala na delší dobu pryč, umístili dceru i s Bakhitou do katechumenického ústavu sester kanosiánek.

Bakhita tam poznala Boha. Od malička ho tušila ve světě kolem sebe, ale až tady a teď se s ním skutečně mohla potkat. Nechala se pokřtít a přijala jméno Josefina. Její světenkyně se navrátila ke své matce, která se z cest vrátila dříve, ale Bakhita v klášteře setrvala. Šest let po svém křtu složila sliby v Kongregaci svaté Magdalény z Canossy.

V klášteře vařila, vyšívala, dělala vrátnou, často se vracela ke křtitelnici a vzpomínala na svůj křest. Ten velice prožívala. Byl pro ni důležitější než vykoupení z otroctví. To byl ten pravý zlom v jejím životě. Nepřijala snad tenkrát přede všemi, že je Boží dcerou?

Se svou tmavou pletí se na ni dívalo okolí nedůvěřivě, ale ona byla laskavá, milá, že si ji ostatní oblíbili a začalo se jí přezdívát Africký květ a Šťastná sestra. Tak se její jméno otrokářů přeci jen naplnilo. Nebýt otroctví, nikdy by neskončila v klášteře, ale trpěla by a trpěla.

Ke konci života ji postihla těžká nemoc, ve které se jí v agoních vracely vzpomínky na dětství, na otroctví, prožívala si znovu všechno utrpení psychické i fyzické, veškerou bolest. A potom v klidu zemřela.

„Izidoor“

Mše svaté s intencemi v únoru 2024

Čtvrtek 1. února	17:30 Za nová kněžská a řeholní povolání
Pátek 2. února Svátek Uvedení Páně do chrámu	17:30 Za dar víry pro děti a mládež
Sobota 3. února	7:30
Neděle 4. února 5. neděle v mezidobí	7:00 Za farnost 8:30 Za živou i zemřelou rodinu Novákovu a Linhartovu 10:00 (Sirákov) Za Jaroslava a Drahomíru Chvátalovy, rodiče Marii a Františka, za Petra Krále a celý rod Chvátalů a Jelínků
Pondělí 5. února Památka sv. Agáty, panny a mučednice	17:30 Za Annu a Jana Chvátalovy, nemocnou osobu, celou přízeň a duše v očištění
Úterý 6. února Památka sv. Pavla Mikiho a druhů, mučedníků	17:30 MŠE SVATÁ NEBUDE
Středa 7. února	17:30 Za pronásledované křesťany a milost obrácení pro jejich pronásledovatele
Čtvrtek 8. února	17:30
Pátek 9. února	17:30 Za Vojtěcha Baumruka, živou i zemřelou rodinu a přízeň
Sobota 10. února Památka sv. Scholastiky, panny	7:30

Neděle 11. února 6. neděle v mezidobí	7:00 Za farnost 8:30 Za Kristýnu a Bohuslava Poulovy a za živou a zemřelou rodinu Poulovu 10:00 (Sirákov) Za rodiče Půžovy, tři dcery, rodinu Poulovu a Jarošovu
Pondělí 12. února	17:30 Za Josefa Šimanovského, rodiče, Zdeňka Bublána, matku a bratra a rod Kopeckých a Jarošů
Úterý 13. února	17:30 Za Růženu a Jaroslava Havlíčkovy, jejich rodiče a sourozence
Středa 14. února Popeleční středa	17:30 Za milost obrácení
Čtvrtek 15. února	17:30 Za Marii a Václava Kuncovy, sourozence a duše v očistci
Pátek 16. února	17:30 Za Sylvu a Pavla Němcovy, celou živou i zemřelou přízeň a dar víry a uzdravení
Sobota 17. února	7:30
Neděle 18. února 1. neděle postní	7:00 Za farnost 8:30 Za Josefa a Ludmilu Peňázovy, syna Josefa a vnuka Marka 10:00 (Sirákov) Za Vladimíra Novotného, rodinu Novotných, rodiče Rudolfa a Marii Zvoníkovy
Pondělí 19. února	17:30 Za Jana Perničku, sestru, rodiče, rodiče Pejchalovy, 2 syny a celou přízeň
Úterý 20. února	17:30
Středa 21. února	17:30 Za členky Modliteb matek a na úmysly jejich modliteb
Čtvrtek 22. února Svátek Stolce svatého Petra, apoštola	17:30
Pátek 23. února Památka sv. Polykarpa, biskupa a mučedníka	17:30 Za rodiče Laštovičkovy, zemřelé děti, zetě, snachy a celou přízeň

Sobota 24. února	7:30 Za rodiny Mokrých, Rybovu, Haincovu a Husákovu
Neděle 25. února 2. neděle postní	7:00 Za farnost 8:30 Za rodiče Bečkovy a Jágrovy a celou přízeň 10:00 (Sirákov)
Pondělí 26. února	17:30 Za Josefa a Jitku Frömlovy, dceru Marii, oboje rodiče, sourozence a celou živou i zemřelou přízeň
Úterý 27. února	17:30 S prosbou o dar zdraví pro celou rodinu a duše v očistci
Středa 28. února	17:30 Za Václava Vlčka, rodiče a duše v očistci
Čtvrtek 29. února	17:30

Změny vyhrazeny

Modlitba za šťastnou smrt

Maria, bez poskvrny hříchu počatá, oroduj za nás, kteří se k Tobě utíkáme.

Útočiště hříšníků, Matko umírajících, neopouštěj nás v hodinu smrti naší, ale vypros nám dokonalou lítost, upřímnou zkroušenost, odpuštění našich hříchů.

Abychom mohli přijmout posilu svátosti umírajících, abychom se mohli klidně dostavit před trůn spravedlivého, ale i milosrdného Boha, soudce a našeho Vykupitele.

Amen.

Tabulka lektorů v únoru 2024

ČT	1			Chromá H.		
PÁ	2					
SO	3					
NE	4	1. čtení	7:00	Wasserbauerová M.	8:30	Špaček J.
		2. čtení	7:00	Brukner J. st.	8:30	Jindrová V.
		přímluvy	7:00	Brukner Jakub	8:30	Bártová L.

PO	5			Jindrová V.		
ÚT	6			Bártová J.		
ST	7			Holcmanová Z.		
ČT	8			Chromá H.		
PÁ	9					
SO	10					
NE	11	1. čtení	7:00	Wasserbauerová M.	8:30	Bártová M.
		2. čtení	7:00	Brukner J. st.	8:30	Havlíčková V.
		přímluvy	7:00	Eliáš B.	8:30	Dočekalová M.
PO	12			Jindrová V.		
ÚT	13			Bártová J.		
ST	14			Laštovičková M.		
ČT	15			Chromá H.		
PÁ	16					
SO	17					
NE	18	1. čtení		Wasserbauerová M.	8:30	Holcmanová Z.
		2. čtení		Brukner J. st.	8:30	Vosmeková J.
		přímluvy		Brukner Jakub	8:30	Bártová L.
PO	19			Jindrová V.		
ÚT	20			Bártová J.		
ST	21			Holcmanová Z.		
ČT	22			Chromá H.		
PÁ	23					
SO	24					
NE	25	1. čtení	7:00	Wasserbauerová M.	8:30	Bártová J.
		2. čtení	7:00	Brukner J. st.	8:30	Linhartová M.
		přímluvy	7:00	Eliáš B.	8:30	Dočekalová M.
PO	26			Jindrová V.		
ÚT	27			Bártová J.		
ST	28			Laštovičková M.		
ČT	29			Chromá H.		

Zdena Holcmanová

Tweetuj s Bohem

Proč za nás Ježíš zemřel?

Ježíšovým příchodem na svět nabídl Bůh svým lidem, Židům i všem ostatním národům, novou a věčnou smlouvu. Tato smlouva byla zpečetěna Ježíšovou obětí na kříži a jeho zmrtvýchvstáním třetího dne. Protože nás Bůh tak moc miluje, chtěl nás zachránit pro věčný život: „Neboť tak Bůh miloval svět, že dal svého jednorozeného Syna, aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný“ (JAN 3,16). V Ježíši se Bůh stal člověkem, aby za nás mohl zemřít a smířit nás se sebou samým, a otevřít nám tak cestu do nebe.

ČISTÝ ŠTÍT

Sv. Pavel napsal, že hřích a smrt přišly na svět skrze jednoho člověka, Adama, a skrze jednoho člověka, Ježíše, byly ze světa také odňaty (ŘÍM 5,12-13). Adamův první hřích dopadá na všechny jeho potomky jako prvotní hřích a podrobuje je smrti. Ježíš to změnil. On dal svůj život „jako výkupné za všechny“ (MT 20,28) „na odpuštění hříchů“ (MT 26,28). Vzal na kříž vinu za hříchy všech lidí – za hříchy současné, minulé i budoucí. Takže to zahrnuje i naše hříchy! V důsledku toho nás křest očišťuje od prvotního hříchu i od všech hříchů, které jsme do té doby spáchali. A díky tomu začínáme svůj vztah s Bohem – jako jeho děti skrze Ježíše – s čistým štítem.

KONEČNÁ OBĚŤ?

Útěk Židů z egyptského otroctví sloužil jako potvrzení jejich smlouvy s Bohem. Lidé však tuto smlouvu často hříchem porušovali. V době staré smlouvy se proto oběti za hříchy neustále opakovaly (ŽID 10,1).

Ježíšova smrt na kříži přinesla novou a věčnou smlouvu mezi Bohem a člověkem. Ježíš sám byl tou konečnou obětí. On však byl samozřejmě mnohem víc než jen to: „Nikdo nemá větší lásku než ten, kdo za své přátele položí svůj život“ (JAN 15,13). Ježíšova oběť na kříži z lásky je jeho neuvěřitelný dar nám a Bohu. Ježíš tak naším jménem s Bohem

uzavřel novou smlouvu, kterou my nikdy nemůžeme zrušit. Díky Ježíšově oběti můžeme být osvobozeni od břemene hříchu a můžeme se skrze křest stát Božími dětmi.

BERÁNEK BOŽÍ

Z dobrého důvodu řekl sv. Jan křtitel o Ježíši: „Hle, Beránek Boží, který snímá hříchy světa!“ (JAN 1,29). Prorok Izaiáš řekl, že Pán svalil vinu za veškeré naše špatné jednání na svého služebníka. Ježíš byl stejně jako ten služebník „jako beránek vedený na porážku“ (Iz 53,7). Během slavení eucharistie se oběť každé mše svaté spojuje s Ježíšovou obětí na kříži. Ježíš na kříži dovolil, aby byl kvůli nám „rozlomen“, a na znamení toho láme kněz během mše svaté hostii. Říkáme v té chvíli: „Beránku Boží, který snímáš hříchy světa, smiluj se nad námi.“ Ježíš se samozřejmě nad námi smiluje: s našimi odpuštěnými hříchy jsme určeni k tomu, abychom s ním žili navěky.

„Svou smrtí a zmrtvýchvstáním Ježíš obnovil náš vztah s Bohem. Díky jeho oběti mohou všichni, kteří se obrátí k Bohu přijít do nebe.“

Má Ježíš více jmen?

Jméno Ježíš znamená „Bůh je spása“ nebo „Bůh zachraňuje“. Toto jméno mu bylo dáno proto, že měl lidi spasit od hříchů (Mt 1,21), vykoupit je, zaplatit za ně výkupné (Mt 20,28). Proto říkáme, že Ježíš je náš Spasitel a Vykupitel. Řecké slovo Kristus (Hebrejsky Mesiáš) znamená „pomazaný“. Bůh pomazal Ježíše Duchem svatým a mocí (Sk 10,38). Křesťané jsou stejně jako Kristus mazáni křížem (posvěceným olejem) při svátosti křtu, biřmování a kněžství.

V mnoha kostelích a na erbu papeže Františka se setkáváme s písmeny IHS. Jsou to první tři písmena jména Ježíš v řečtině. Protože jsou v latině písmena I a J totožná, nabyl monogram IHS různých významů: „Jesus Hominem Salvator“ znamená „Ježíš, spasitel lidí“, „In Hoc Signo“ na

kříži znamená „V tomto znamení“. K rozšíření tohoto Kristova monogramu přispěly řeholní řády, především Jezuité, které založil sv. Ignác z Loyoly.

Převzato z knihy Tweetuj s Bohem, upraveno

Přírůstky ve farní knihovně

Karen Levine: Hanin kufřík

O dějinách se dá mluvit a psát různými způsoby. Jedním ze způsobů je vyprávění příběhů jednotlivých lidí a rodin. Tato kniha vypráví příběh Hany Bradyové, dívky židovského původu, která se svými rodiči a bratrem Jiřím žila v Novém Městě na Moravě. Tedy ne tak daleko od nás.

Dočteme se zde také o velkém úsilí ředitelky Tokijského centra pro studium holokaustu Fumiko Išiokové. Když muzeum získalo z Osvětami kufřík se jménem Hany Bradyové, nemělo o někdejší majitelce tohoto kufříku žádné informace a zvědavé děti při návštěvě muzea kladly mnoho otázek. Paní ředitelka se proto rozhodla hledat na tyto otázky odpovědi. Podařilo se jí vypátrat i přeživšího Hanina bratra Jiřího, a tak rekonstruovat příběh rodiny Bradyových. Vida, k čemu nás může dovést snaha odpovědět na dětské otázky.

Marek Orko Vácha: Nemocí se stala pravda

Už několik lidí mi kladlo dotazy, které souvisejí s obsahem knihy kněze, biologa a etika Marka Orko Váchy „Nemocí se stala pravda“. Na knize jednoho z našich nejpopulárnějších kněží je znát, že má mnoho načteno, přemýšlí o věcech do hloubky a nestydí se za svoje názory ani za svoje osobní prožitky.

Jako návnadu pro potenciální čtenáře si zde dovoluji zmínit dva citáty, které mne zvláště zaujaly. „Světlem kolují dvě scestné koncepce. Za první, že spravedlivý se nemůže mýlit, za druhé, že nemůže zůstat spravedlivý, i když se mýlí.“ (Elie Wiesel, s.8). „Morální teologie... zkoumá lidské skutky, aby je zaměřila k pravé blaženosti a poslednímu cíli člověka prostřednictvím ctností, a to ve světle Zjevení.“ (sv. Tomáš Akvinský,

str. 125-126). Jinak řečeno morálka, alespoň ta echt katolická (☺), není především o pravidlech, nýbrž především o tom, jak tady na zemi i po smrti na věčnosti žít co nejšťastnější život (tedy život v Boží blízkosti). Občas si to potřebujeme připomenout a Vácha to dobře ví.

P. Zdeněk Sedlák

Bohatý podnikatel potkal rybáře ...

Když jeden bohatý podnikatel narazil na rybáře, který poklidně seděl opřený o loď a hrál si s dětmi, zděšeně se ho zeptal:

„Proč nerybaříš?“

„Protože pro dnešek jsem už ulovil dostatečné množství ryb,“ odpověděl rybář.

„Proč neulovíš ještě nějaké další?“

„A co bych s nimi dělal?“

„Vydělal bys více peněz,“ zněla podnikatelova odpověď.

„Mohl bys k lodi připevnit motor, vydat se do hlubších vod a ulovit více ryb.“

Pak bys získal peníze na dvě lodi..., a snad i na celou flotilu.

A stal by se z tebe boháč jako ze mne.“

„A co bych dělal potom?“ zeptal se rybář.

„Mohl by sis pořádně užívat života.“

„A co myslíš, že právě dělám?“ odpověděl rybář.

z knihy: Bermejo José Carlos, Vlidné příběhy

zdroj: www.vira.cz

Pro zasmání

Pán Ježíš prochází mezi nemocnými a postupně je uzdravuje. Jeden nemocný však před ním vyděšeně utíká a křičí: „Já nechci uzdravit, já na to mám invalidní důchod!“

U židovského krámku se zastaví pán a ptá se: „Už zavedli EET?“ Žid se ptá: „Jaké EET?“ No to je nový zákon, povídá pán. Žid na to s úsměvem: „Nás se Nový zákon netýká!“

Uzávěrka příštího čísla farního listu je 17. února 2024

Změna uvedených údajů vyhrazena (nutno sledovat ohlášky). Neprodejné!

Náklady na jeden výtisk činí 17 Kč.

Pro vnitřní potřebu vydává Římskokatolická farnost Nížkov, Nížkov 10, 592 12

tel.: 604 246 882, IČ: 48895661, bankovní spojení: 165081021/0300

webové stránky: www.farnost-nizkov.cz

P. Zdeněk Sedlák - farář: sedlak.zdenek@dihk.cz, 604 246 882

Vojtěch a Marie Bártovi - šéfredaktoři farního listu farni.list.nizkov@email.cz - email

Aneta Pokorná, Jana Vosmeková, Zdena Holcmanová - redaktoři farního listu

Jaroslava Bártová - korektor farního listu
